

6. septembril 2017 esitatud hagi – Volotea versus komisjon**(Kohtuasi T-607/17)**

(2017/C 392/43)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Volotea, SA (Barcelona, Hispaania) (esindajad: advokaadid M. Carpagnano ja M. Nordmann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada osaliselt Euroopa Komisjoni 29. juuli 2016. aasta otsus riigiabi SA.33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/NN) kohta, mida Itaalia kohaldas hüvitisena Sardiinia lennujaamadele avaliku teenuse kohustuse eest;
- jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et komisjon tõlgendas vääralt mõistet „riigiabi“ ETL artikli 107 lõike 1 tähenduses.
 - Hageja väidab muu hulgas, et komisjon tõlgendas vääralt mõistet „abi saaja“. Veel väidab ta, et komisjon eksis, liigitades lennujaamakäitajad üksnes kui „vahendajad“ piirkonna ja lennuettevõtjate vahel, mis tähendab, et ta jättis nõuetekohaselt arvestamata, kas niisugused käitajad said majandusliku eelise. Pealegi ei olnud rahastamine selektiivne. Komisjon tõlgendas vääralt ka konkurentsi moonutamise ja mõju kaubandusele tähendust.
2. Teine väide, et komisjon tõlgendas vääralt riigiabi põhjendamise tähendust.
 - Hageja väidab, et komisjoni kinnitus, et üldist majandushuvi pakkuvate teenustega seotud raamistik ei ole kohaldatav käesolevas asjas käsitletavatele tegevustele. Lisaks väidab ta, et 2005. aasta lennundussuuniste alusel võib kõnesolev rahastus olla põhjendatud.
3. Kolmas väide, et väidetavalt ebaseadusliku abi tagasinõudmisel jättis komisjon arvesse võtmata hageja õiguspäraseid ootusi. Kuna komisjonil puudub kaudse abi osas selge praktika, ei oleks ta pidanud nõudma tagastamist.
4. Neljas väide, et komisjon viis juurduse halvasti läbi, sest ta ei uurinud vaidlustatud meetmeid hoolikalt ja erapooletult.
 - Ta väidab, et komisjon ei viinud läbi nõuetekohast analüüsi turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja kriteeriumi osas, kuigi seadus seda nõuab ja kolmandad osapooled seda korduvalt taotlesid.

5. Viies väide, et komisjon jättis põhjendused esitamata.

- Selles osas väidab ta, et komisjon ei kaalunud teatavaid olulisi õiguslikke või faktilisi küsimusi, andis mitmetimõistetavaid vastuseid, ei võtnud arvesse teatavaid kolmandate osapoolte esitatud olulisi argumente ja tegi olemuselt vastuolulisi avaldusi.

15. septembril 2017 esitatud hagi – Sloveenia versus komisjon

(Kohtuasi T-626/17)

(2017/C 392/44)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Pooled

Hageja: Sloveenia Vabariik (esindajad: *avvocato dello Stato* V. Klemenc ja *avvocato dello Stato* T. Mihelič Žitko ning advokaat R. Knaak)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 19. mai 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/1353, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 607/2009 seoses veiniviinamarjasortide nimede ja nende sünonüümidega, mida võib kasutada veinide märgistuses (ELT 2017, L 190, lk 5), ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaheksa väidet.

1. Esimene väide: vaidlustatud määruse vastuvõtmisega rikkus komisjon määruse nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus (ühise turukorralduse ühtne määrus), artiklit 232, arvestades fakti, et viimatinimetatud määrus on kohaldatav alates 1. jaanuarist 2014, vaidlustatud määrus aga 1. juulist 2013. Selliselt ületas komisjon talle ühise turukorralduse ühtne määruse artikli 100 lõike 3 teise lõiguga antud pädevust.
2. Teine väide: vaidlustatud määruse vastuvõtmisega rikkus komisjon tagasiulatavalt Sloveenia kaitstud päritolunimetusega „Teran“ (PDO-SI-A1581) veinide tootjate olemasolevaid õigusi, rikkudes sellega liidu õiguse aluspõhimõtteid, täpsemalt õiguskindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, omandatud õiguste tagamise põhimõtet, õiguspärase ootuse põhimõtet ja proportsionaalsuse põhimõtet.
3. Kolmas väide: vaidlustatud määruse vastuvõtmisega riivas komisjon ebaoproportsionaalselt Sloveenia kaitstud päritolunimetusega „Teran“ (PDO-SI-A1581) veinide tootjate omandiõigust, rikkudes sellega Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 17 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni 1. lisaprotokollis artiklit 1.
4. Neljas väide: kuna komisjon nägi vaidlustatud määruse artiklis 2 enne nimetatud määruse jõustumist toodetud veinivarude turustamiseks ette üleminekuperioodi, isegi juhtudeks, kui need veinid ei vasta nimetatud määruse artiklis 1 toodud märgistamistingimustele, siis rikkus komisjon Horvaatia Vabariigi Euroopa Liiduga ühinemise tingimusi, sest see säte puudutab enne 1. juulist 2013 toodetud veini.